

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 22825/2023
07.12.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић и Драгане Бољевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., кога заступа Дејан Живковић адвокат из ..., против тужене ББ из ..., коју заступа Миле Петковић адвокат из ... и парници ради издржавања тужиље малолетне ВВ из ..., чији је законски заступник мајка ББ из ..., коју заступа Миле Петковић адвокат из ..., против туженог АА из ..., одлучујући о ревизији тужиље мал. ВВ изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж2 216/2023 од 01.06.2023. године, на седници одржаној 07.12.2023. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиље малолетне ВВ, изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж2 216/2023 од 01.06.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Књажевцу П2 5/23 од 20.02.2023. године, исправљеном решењем истог суда од 28.03.2023. године, ставом првим изреке обавезан је тужени АА из ... да учествује у издржавању мал. тужиље ВВ месечним износом од 20% од своје зараде умањене за износ пореза и доприноса за социјално осигурање до 15. у месецу за текући месец, почев од 15.11.2021. године као дана подношења тужбе па убудуће, а да доспеле неисплаћене рате исплати одједном са законском затезном каматом од доспећа сваке до исплате, док је одбијен захтев преко досуђеног до траженог износа од 35%. Ставом другим изреке, уређено је одржавање личних односа оца АА са мал. ћерком ВВ, на начин ближе одређен тим ставом изреке. Ставом трећим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж2 216/2023 од 01.06.2023. године одбијене су жалбе малолетне тужиље и тужиоца и потврђена у ставовима првом и трећем изреке наведена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену малолетна тужиља је благовремено изјавила ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану пресуду у смислу члана 408. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11 ... 10/23), чије се одредбе у овој правној ствари примењују на основу члана 202. Породичног закона, Врховни суд је нашао да ревизија тужиље није основана.

У поступку доношења побијане пресуде нису учињене битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности. Пред другостепеним судом није дошло до пропуста у примени

или до неправилне примене процесних одредаба, због чега нема ни битне повреде из члана 374. став 1. ЗПП, на коју се ревизијом зато неосновано указује. Неосновани су наводи ревизије да је у другостепеном поступку учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. у вези с чл. 8. и 231. став 2. ЗПП, јер је другостепени суд имао у виду све околности конкретног случаја и чињенично стање које је утврђено у поступку пред првостепеним судом.

Парница П2 125/21 по тужби за издржавање мал. тужиље против тужиоца спојена је 20.02.2023. године ради заједничког расправљања са бракоразводном парницом коју је покренуо тужилац.

Према чињеничном стању на коме је заснована побијана одлука, пресудом раније донетом у овом поступку (П2 116/21 од 29.09.2022. године) разведен је брак закључен ...2011. године између тужиоца и законске заступнице мал. тужиље, која је рођена ...2011. године и поверена мајци на самостално вршење родитељског права. Тужилац је запослен у ..., са просечном зарадом од око 85.000,00 динара а остварује и допунске приходе од 8.000,00 динара месечно као ... судија. Станује у изнајмљеном стану за који плаћа месечну закупнину од 100 евра и накнаду комуналних трошкова од око 5.000,00 динара. Нема обавезу издржавања других лица. Законска заступница мал.тужиље је у радном односу у ДОО „ГГ“ и остварује месечну зарату од око 41.000,00 динара. Ни она нема обавезу издржавања према другим лицима. Са мал. тужиљом станује у кући тужиочевих родитеља који им обезбеђују исхрану и сnose трошкове одржавања куће. Малолетна тужиља похађа четврти разред основне школе и за подмирење њених потреба (за исхраном, хигијеном, одевањем, школовањем, рекреацијом, доколицом и сл) потребан је месечни износ од 23.000,00 динара.

По оцени Врховног суда, правилно су нижестепени судови применили материјално право при одлучивању о висини обавезе туженог у издржавању малолетног детета.

Породичним законом („Службени гласник РС“, бр.18/05, 72/11, 6/15) је прописано (члан 160) да се издржавање одређује према потребама повериоца и могућностима дужника издржавања, при чему се води рачуна о минималној суми издржавања (став 1); да потребе повериоца издржавања зависе од његових година, здравља, образовања, имовине, прихода, те других околности од значаја за одређивање издржавања (став 2); да могућности дужника издржавања зависе од његових прихода, могућности за запослење и стицање зараде, његове имовине, његових личних потреба, обавеза да издржава друга лица, те других околности од значаја за одређивање издржавања (став 3). Ако је поверилац издржавања дете, висина издржавања треба да омогући најмање такав ниво животног стандарда за дете какав ужива родитељ дужник издржавања (члан 162. став 3).

Судови су у контексту наведених законских одредаба, правилно закључили да је тужилац дужан да доприноси издржавању малолетне тужиље досуђеним месечним износом. Нису основани наводи ревизије малолетне тужиље којима се указује да је досуђени износ прениско одмерен и да не одговара укупним потребама детета, ни осталим околностима које се пре свега тичу могућности тужиоца, као дужника издржавања. Потребе мал. тужиље у овом поступку, одговарајуће њеном узрасту, правилно су утврђене сходно животним околностима, обавезама и финансијским могућностима родитеља чији стандард дете прати, због чега су неосновани наводи ревизије да је за издржавање мал.тужиље потребан много виши износ. Плаћање већег износа издржавања, супротно наводима ревизије, у тренутној ситуацији би представљало превелико оптерећење за тужиоца, с обзиром на његове тренутне

животне околности и имовинску ситуацију. Досуђеним износом, уз допринос мајке, како у новцу тако и кроз рад, бригу и старање који она свакодневно улаже и помоћ коју тужили пружају (иако нису у обавези) родитељи тужиоца, малолетној тужили се омогућава подмирење њених потреба на нивоу животног стандарда какав ужива њен отац - дужник издржавања, овде тужилац, без опасности да буде угрожена егзистенција било њена, било тужичева.

Нижестепени судови су, уз правилан осврт и образложење и свих осталих утврђених околности које су од значаја за одређивање издржавања детета, водили рачуна и о минималној суми издржавања за коју ревидент неправилно сматра да је дупло виша. Неоснован је навод ревидента о неправилној примени члана 160. став 4. Породичног закона приликом досуђивања тужили знатно нижег износа од потребног и „преполовљеног“ у односу на износ од 41.050,00 динара који је, наводно, минимални законски износ месечно потребан за издржавање тужиле. Критеријуми одређивања издржавања из члана 160. Породичног закона свакако обухватају и минималну суму издржавања која представља суму коју као накнаду за храњенике односно за лица на породичном смештају периодично утврђује министарство надлежно за породичну заштиту, у складу са законом. Полазећи од утврђеног чињеничног стања, узимајући у обзир узраст детета и његове, али и потребе дужника издржавања, као и његове могућности, нижестепени судови су правилно одмерили месечне износе, и то како онај потребан за подмирење тужилиних потреба, тако и онај којим ће тужилац доприносити издржавању малолетне тужиле, све имајући у виду да је минимална сума издржавања, супротно нетачном схватању ревидента, у фебруару 2023. године износила 20.812,52 динара.

Другостепеном пресудом није учињена битна повреда одредаба парничног поступка, како се неосновано ревизијом наводи, јер је изрека пресуде разумљива, јасна и садржи одлуку о издржавању малолетног детета, о чему је у поступку и преостало да се одлучи, и по тужби малолетне тужиле и по тужби тужиоца. И одлука о трошковима поступка донета је у складу са успехом странака у спору, сходном применом одговарајућих одредаба материјалног права.

Осталим наводима ревизије тужиле понављају се жалбени наводи који су већ били правилно цењени од стране другостепеног суда и оспорава се оцена изведених доказа, што представља разлоге због којих се ревизија не може изјавити према члану 407. став 1. ЗПП, те их овај суд не образлаже детаљно, сагласно члану 414. став 2. ЗПП.

Из наведених разлога Врховни суд је одлучио као у изреци на основу члана 414. став 1. ЗПП.

Председник већа – судија
Бранислав Босиљковић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић